



Uniwersytet
ŁÓDZKI

Prof. dr. hab. Jacek Chądryński



Profesor Jacek Chądryński jest związany z Uniwersytetem Łódzkim od 1958 roku. Tutaj w latach 1958-63 studiował matematykę uzyskując stopień magistra. W roku 1968 uzyskał stopień doktora nauk matematycznych na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Łódzkiego za rozprawę pt. O pewnym warunku równoważnym hipotezie Riemanna. Promotorem był prof. Zygmunt Charzyński. Habilitował się w 1983 również na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Łódzkiego na podstawie rozprawy pt. O stabilności odwzorowań holomorficznych. Tytuł profesora nauk matematycznych otrzymał w 1990 roku.

Od ukończenia studiów Profesor Jacek Chądryński pracował nieprzerwanie na Uniwersytecie Łódzkim kolejno na stanowiskach asystenta (1963-1966), starszego asystenta (1966-1968), adiunkta (1968-1984), docenta (1984-1990), profesora nadzwyczajnego (1990) i profesora zwyczajnego (1990-2014). W latach 1984-1991 pełnił On funkcję kierownika Zakładu Funkcji Analitycznych i Równań Różniczkowych IM, a w latach 1992-2010 – Katedry Funkcji Analitycznych i Równań Różniczkowych. Był członkiem Komitetu Matematyki PAN (2003-2007) i członkiem rzeczywistym ŁTN (1985-2006) oraz członkiem PTM.

Działalność naukowa prof. Jacka Chądryńskiego związana jest z funkcjami holomorficznymi wielu zmiennych i geometrią analityczną zespoloną. Jest autorem i współautorem 39 prac. Jego badania leżą w nurcie aktualnie prowadzonych na świecie, a prace zawierają wyniki odkrywcze i wartościowe. Do najważniejszych i inspirujących wyników z jego dorobku należą: oszacowania wykładnika Łojasiewicza (1983), dokładne formuły na wykładnik Łojasiewicza (1988 i 1992), twierdzenia o zbiorach, na których osiągnięty jest



Uniwersytet
ŁÓDZKI

lokalny i globalny wykładnik Łojasiewicza (1997) oraz twierdzenia o gradiencie odwzorowania wielomianowego w nieskończoności (2003).

Prof. Chądryński był na półrocznym stażu w Uniwersytecie Moskiewskim im. Łomonosowa na przełomie 1969 i 1970 roku, gdzie uczestniczył we wspólnym seminarium wybitnych specjalistów B. W. Szabata i E. M. Czirki z analizy zespolonej wielowymiarowej i w seminarium światowej sławy A. G. Vitushkina z geometrii algebraicznej. Następnie uczestniczył w wykładach A. Andreottiego z analizy zespolonej w CIME w Bressanone (1973). Dwukrotnie brał udział w Międzynarodowym Centrum Banacha w Warszawie w tzw. semestrach, z Analizy zespolonej prowadzonym przez prof. J. Siciaka (1979) oraz z Teorii osobliwości prowadzonym przez prof. S. Łojasiewicza (1985). Te kontakty zaowocowały wprowadzeniem do badań w Uniwersytecie Łódzkim analizy zespolonej wielowymiarowej oraz geometrii algebraicznej.

W lutym 1980 roku dr J. Chądryński powołał pionierskie seminarium z zespolonej geometrii algebraicznej – dyscypliny popularnej wówczas w świecie, a mało uprawianej w kraju. Tutaj młodzi matematycy, którzy dzisiaj są profesorami, pisali pierwsze prace. Wtorkowe seminarium z czasem (od 1984 roku), po objęciu przez J. Chądryńskiego kierownictwa Zakładu Funkcji Analitycznych i Równań Różniczkowych, stało się seminarium zakładowym, a po zmianach strukturalnych na Uniwersytecie Łódzkim, seminarium katedralnym (1992). Tutaj mieli możliwość poddania się życzliwej krytyce naukowej asystenci referujący przygotowywane rozprawy doktorskie, adiunkci – rozprawy habilitacyjne i inni uczestnicy seminarium przygotowujący swoje wyniki do publikacji.

Równolegle z powołaniem przez J. Chądryńskiego seminarium, od początku lutego 1980 roku cztery zakłady Instytutu Matematyki zaczęły organizować coroczne ogólnopolskie Konferencje Szkoleniowe z Teorii Zagadnień Ekstremalnych. Na każdej konferencji były prowadzone niezależne seminaria odpowiadające dyscyplinom naukowym zakładów organizujących konferencję. Od 1981 roku na konferencjach tych J. Chądryński zaczął prowadzić seminarium z geometrii analitycznej i algebraicznej zespolonej. Od 1997 roku na konferencji pozostało tylko to jedno seminarium prowadzone przez prof. J. Chądryńskiego, a konferencja zmieniła nazwę na Konferencja Szkoleniowa z Geometrii Analitycznej i Algebraicznej Zespolonej. Do dzisiaj odbyło się 37 konferencji, z czego Prof. J. Chądryński był organizatorem lub współorganizatorem 28 i kierownikiem 21. Konferencje te zyskały szybko dużą popularność w kraju. W dyskusjach na tych konferencjach powstało wiele



Uniwersytet
ŁÓDZKI

istotnych wspólnych prac naukowych. Tutaj nawiązała się ścisła współpraca między Uniwersytetem Łódzkim, a Uniwersytetem Jagiellońskim, Politechniką Świętokrzyską, Uniwersytetem Mikołaja Kopernika i ostatnio z Uniwersytetem Sabaudzkim w Chambéry. Na konferencjach tych w przyjaznej atmosferze mają możliwość wygłaszać pierwsze referaty studenci i doktoranci na równi z profesorami. Z okazji XXX Konferencji Szkoleniowej z Geometrii Analitycznej i Algebraicznej Zespólonej Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego Profesor Karol Musiał złożył na ręce prof. J. Chądryńskiego Medal Uniwersytetu Jagiellońskiego *Plus Ratio Quam Vis*.

Niewątpliwą zasługą Profesora Jacka Chądryńskiego jest powstanie, znanego w kraju i za granicą, łódzkiego ośrodka geometrii algebraicznej i analitycznej zespolonej. Badania naukowe z geometrii algebraicznej zapoczątkowane przez prof. Chądryńskiego są z powodzeniem kontynuowane na naszym Wydziale przez prof. T. Krasieńskiego i dr. hab. S. Spodzieję oraz liczne grono ich uczniów. Wypromował On czterech doktorów. Był recenzentem w ośmiu przewodach doktorskich, pięciu przewodach habilitacyjnych, pięciu postępowaniach o tytuł profesora oraz w trzech postępowaniach o stanowisko profesora zwyczajnego i nadzwyczajnego w Uniwersytecie Jagiellońskim. Prof. J. Chądryński był też kierownikiem trzech wysoko ocenianych grantów: trzyletniego grantu CPBP i dwóch trzyletnich grantów KBN oraz głównym wykonawcą w kontynuacji ostatniego z tych grantów.

Prof. J. Chądryński w czasie przeszło pięćdziesięciu lat pracy na Uniwersytecie Łódzkim prowadził zajęcia dydaktyczne na kierunkach matematyki i fizyki oraz na ekonomii. Na matematyce prowadził wykłady i ćwiczenia kursowe z analizy zespolonej jednej i wielu zmiennych, z równań różniczkowych zwyczajnych i cząstkowych, z analizy matematycznej oraz wykłady i seminaria z geometrii analitycznej i algebraicznej zespolonej na studiach magisterskich i doktoranckich. Na ekonomii prowadził wykłady z matematyki dla wszystkich kierunków, ćwiczenia z analizy matematycznej na kierunku ekonometrii oraz wykłady z matematyki na ekonomicznych studiach podyplomowych. Na fizyce prowadził ćwiczenia z analizy matematycznej i algebry. Prowadził również seminaria i seminaria magisterskie. Wypromował ponad dwudziestu magistrów głównie po sekcji teoretycznej i studiach indywidualnych. Zajęcia prowadził z dużą precyzją matematyczną i starannością. Przez studentów był oceniany wysoko. Był On przez wiele lat opiekunem sekcji teoretycznej na kierunku Matematyka.



Uniwersytet
ŁÓDZKI

Prof. J. Chądryński jest autorem trzech podręczników akademickich: Wstęp do analizy zespolonej (5 wydań: pierwsze w PWN, następne w Wyd. UŁ), Wstęp do analizy zespolonej. Część II. Funkcje holomorficzne wielu zmiennych (3 wydania w Wyd. UŁ) i Wstęp do analizy zespolonej w zadaniach (2 wydania w Wyd. UŁ). Wszystkie podręczniki zyskały bardzo pozytywne recenzje. Z pierwszego podręcznika korzystają studenci w większości polskich uniwersytetów. Również pozostałe dwa podręczniki cieszą się dużą popularnością w innych polskich uczelniach. Oprócz powyższych podręczników prof. J. Chądryński jest autorem dwóch skryptów, z analizy zespolonej (7 wydań) i z równań różniczkowych zwyczajnych. Za pierwszy z nich otrzymał nagrodę ministra.

Znaczący jest dorobek organizacyjny prof. J. Chądryńskiego na rzecz Uczelni. Był między innymi członkiem Senatu UŁ (1990-1993 i 1996-2005), członkiem Komisji Statutowej (1993-2005), członkiem Komisji Odwoławczej (1993-2010), członkiem Kolegium Dziekańskiego na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii (1990-1993). Ważną rolę odegrał w senacie UŁ przy zaniechaniu przedwcześniejszej decyzji o podziale Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi oraz przy zaniechaniu powstania dwóch nowych zamiejscowych wydziałów UŁ w Tomaszowie Mazowieckim. W roku 1991 brał czynny udział w likwidacji przez senat UŁ instytutów i powrotu do struktury katedralnej. Jako członek Kolegium Dziekańskiego na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii nadzorował powrót do struktury katedralnej na kierunku matematyka i wprowadzenie Instytutu Matematyki, jako federacji katedr. W 1996 r. uczestniczył czynnie przy wydzielaniu z Wydziału Matematyki Fizyki i Chemii, Wydziału Matematyki.

Działał On również społecznie na rzecz Uniwersytetu Łódzkiego. Był między innymi członkiem Prezydium Rady Zakładowej ZNP na UŁ (1996-2000) i delegatem IM na WZD NSZZ „Solidarność” (1981). W roku 1977 jako członek Prezydium Rady Zakładowej ZNP przyczynił się do cofnięcia decyzji o zwolnieniu z UŁ opozycjonisty dr. W. Niedźwieckiego.

Był kilkanaście razy wyróżniany nagrodami Rektora za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną. Został odznaczony Złotą Odznaką ZNP, Brązowym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką UŁ, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Uniwersytetu Łódzkiego w Służbie Społeczeństwa i Nauki, Medalem 50-lecia Uniwersytetu Łódzkiego i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Od 1 października 2014 r. prof. J. Chądryński przeszedł na emeryturę, ale nadal jest współprowadzącym seminarium katedralnego. Jest członkiem zespołu redakcyjnego materiałów na kolejne konferencje z geometrii analitycznej



Uniwersytet
ŁÓDZKI

i algebraicznej. Był współautorem dwóch publikacji z okazji 70-lecia Uniwersytetu Łódzkiego.

Opracował: Prof. nadzw. dr hab. Stanisław Spodzieja